

Тинне – з голландської укріплення (закінчення. Початок у № 73-74)

І словом, і ділом

Колгосп і сільська рада в Тинному були створені в 1947 році. Колгосп ім. 50-річчя Жовтня в 70-80-х рр. спеціалізувався на вирощуванні льону, хмелю, а також худоби м'ясо-молочного та сального напрямків. У 1987 році Олексій Хомич підняв господарство на новий щабель розвитку. Показники виробництва значно зросли, помітним став благоустрій ферм, МТС. У 1997 році відкрився масломолочний цех, хлібопекарня. Мабуть, керуючись саме організаторськими та господарськими здібностями Олексія Максимовича, депутати обирають його у 2002 році головою районної ради. Виконавчим директором СГПП "Случ" став П.М. Тітечко, агроном за фахом. Господарству й справді є чим похвалитися, адже "Случ" - одне з найсильніших господарств на Сарненщині. За роки скрути тут нічого не розвалили, а навпаки - продовжують працювати. У 2004 році в сільгоспідприємстві виробили 1463 т. молока, 182 т. мяса ВРХ, 54 т. мяса свинини, 2266 т. зернових культур. Звичайно, як і в кожному господарстві, є свої проблеми. Перш за все, селяни бажають підвищення заробітної плати. Хоч доярки, наприклад, отримують за місяць немало - 1000 гривень.

Зріють, колосяться ниви жита і пшениці. Нині в розпалі заготівля кормів, не за горами збирання врожаю на хлібних ланах, який, з усього видно, буде щедрим. За стародавньою українською приказкою - "Не той хліб, що в полі, а той, що в коморі". Віриться, що в "Случу" цьогоріч будуть всі комори повні, як і завжди.

"Працюємо для людей, щоб люди відчули наше піклування й турботу. Кожному, хто приходить, стараємося допомогти, дати пораду", - зауважує Іван Корінець, який упродовж 15 років працює секретарем у сільській раді. Івана Степановича тут ще називають правою рукою сільського голови, бо сумлінно виконує обов'язки, постійно є ведучим сходу села. Побувавши на чергових таких зборах, що відбулися в березні, зрозуміла, що проблема, яка найбільше хвилює селян - це земля. Нині виготовлено 41 державний акт на приватизацію землі. Завершена велика робота зі створення картотеки обліку, де вказано склад сім'ї, її господарство, кількість земельної ділянки. Проведена інвентаризація землі. Нерозв'язаним питанням лишається створення культурних випасів на відкритій місцевості, адже сьогодні велика рогата худоба громадян пасеться здебільшого в лісах.

На території Тинненської сільської ради працює 12 торговельних точок. Населення обслуговують і приватні підприємці М.Х. Бойчук, МІ. Царук, О.О. Лопанчук та ін. У Тинному відроджено давню традицію млинарства. У селі до війни був водяний млин, а тепер до сучасної мукомельні Олександра Лопанчука, де виготовляють якісне борошно, поспішають люди з усієї Сарненщини й інших районів. А з цеху підприємця Івана Царука виходять столярні вироби, що користуються попитом не лише серед місцевих жителів, а й на Волині та Житомирщині. Підприємець є роботодавцем для 9 чоловік. Іван Михайлович кожен рік надає спонсорську допомогу на ремонт обох навчальних закладів.

Тинненське лісництво Сарненського ДЛГ, у розпорядженні якого 6 тис. 782 га. лісу державного лісового фонду, очолює В.Г. Трофимчук. ТзОВ "Фенікс" за контрактом Держлісгоспу з польською Фірмою "Алекс" виготовляє на експорт заготовки роллбордерів. На території лісництва в теплиці вирощують декоративні рослини, які після живцювання не висаджують до шкільки, зокрема блакитну ялину, ялівець звичайний, самшит вічнозелений та ін.

Тільки два мешканці Рівненщини стали лауреатами премії Кабінету Міністрів за внесок молодів в розбудову держави у 2005 році – Олександр Рабешко, член Національної скаутської організації України «Пласт», голова пластової станичної старшини селалютинськ Дубровицького району, а також Тинненський сільський голова Олександр Шмалюх. Міністр молоді та спорту ю. Павленко, а також його перший заступник І. Шевляк вручили Олександрі Володимировичу грамоту, пам'ятний нагрудний знак

«Лауреат премії Кабінету Міністрів» і грошову винагороду. Тридцятирічний сільський голова є не тільки вмілим організатором роботи місцевого самоврядування, а й дбайливим господарем. За його ініціативою розпочато добудову Будинку культури: у 2004 році тут було замінено віконні рами, а в нинішньому планують повністю завершити заміну столярних виробів, а також добудувати танцювальний зал. На реалізацію цих планів з районного бюджету виділено субвенцію в сумі 15000 гривень.

Основою всієї роботи виконкому Тинненської сільської ради було виконання програми соціально-економічного та культурного розвитку. У звітному періоді виконком працював над наповненням бюджету. Це дало можливість виконати дохідну частину в сумі 87800 грн., що становить 102%. У 2004 році також вдалося завершити капітальний ремонт поліклініки на загальну суму 72,5 тис. грн., відновити її роботу, встановити нове стома то обладнання. Заплановано на осінь нинішнього року провести поточний ремонт у лікарні, на що передбачено 3,5 тис. грн., і завершити ремонт ФАПу "Заріка". Під безпосереднім контролем сільського голови добре налагоджена робота з надходження коштів від збору за спеціальне використання лісових ресурсів місцевого значення.

Олександр Володимирович зауважує, що ' поряд з цими здобутками впродовж минулого року так і не вдалося вирішити одне з нагальних питань - розпочати будівництво нової школи. Ця проблема справді є найболючішою. Нині на території села функціонують два навчальних заклади: ЗОШ I-II ст., де директором Марія Самойлик, і ЗОШ I-III ст., яку п'ятнадцятий рік очолює Катерина Кириша. Останню відвідують 820 учнів, яких навчають і виховують 55 педагогічних працівників. З 1945 року цей навчальний заклад розташований у приміщенні легендарного панського маєтку. Другий поверх закритий з 80-х років, бо перебуває в аварійному стані. Як відомо, завдяки клопотанню народного депутата М. Шершуна, голови районної ради О. Хомича, районних депутатів ще у 2003 році виготовлена проектно-кошторисна документація на будівництво нової , школи на 1120 місць. Але, на жаль, цей процес припинився.

Тинне - село спортивне

Тинняни беруть активну участь у спортивних змаганнях, що проходять у районі й області. У селі діє футбольна команда, яка стала володарем Кубка Сарненщини з міні-футболу. Спортивний клуб "Слuch" Тинненської сільської ради за результатами минулорічної першості району посів третє місце. Але не єдиним футболом живе село, адже старшокласники неодноразово здобували призові місця у військово-патріотичній грі «Заграва». Не підвели місцеві педагоги, які торік стали першими в Спартакіаді «Здоров'я». А нещодавно в Тинному відкрито філію ДЮСШ з футболу, якою керує Анатолій Гудімов. В юних футболістів уже є свої досягнення.

Герой нашого часу

Тинне гордиться спортсменом, який вийшов на європейський рівень і навіть досяг олімпійських висот. Заслужений майстер спорту з греко-римської боротьби, майстер спорту міжнародного класу, п'ятнадцятиразовий чемпіон України, бронзовий призер європейських першостей, володар Кубка світу, Кубка європейських чемпіонів, переможець багатьох європейських турнірів, четвертий на олімпіаді в Атланті – це далеко не повний перелік досягнень земляка Петра Котка.

А починалася його спортивна кар'єра так: початок 1984 року. Першість республіки ДСТ «Колос» . Петро Коток другий у ваговій категорії понад 100 кг. Середина 1985 року – перший на VIII сільських спортивних іграх України. У 1988 році взяв участь у п'яти найпрестижніших змаганнях - розіграші Кубка і чемпіонаті України, республіканській першості, і представницькому міжнародному турнірі і, нарешті, у зональному чемпіонаті СРСР. І всюди посідав призові місця. У середині 1987 року в Талліні став бронзовим призером всесоюзної першості, не зумівши побороти Олександра Кареліна з Росії. Наприкінці 1987-го стає чемпіоном України. А в 1993 році - знову другий на чемпіонаті Європи, поступившись тому ж таки Кареліну. Після цієї перемоги нашому земляку

присвоїли звання майстра спорту міжнародного класу, а його тренером Станіславу Ковалю - заслуженого тренера України.

У грудні 1994 року Петро в складі Національної збірної України взяв участь у змаганнях на Кубок світу, що проходив в Угорщині, й там же, в складі маріупольського клубу «Гелікон» (згідно з регламентом клуб мав право посилитися кількома борцями з інших команд держави, чим, звичайно, скористався), у Кубку європейських чемпіонів. Змагання Кубка чемпіонів почалися в Будапешті через чотири дні після завершення Кубка світу, де Петро Коток з рахунком 5:4 розбив останні сподівання суперників. Тут він блискуче довів, що належить до світової борцівської еліти. Зокрема його натискові й майстерності, у фінальному матчі представник команди Угорщини не зміг протиставити нічого - 11:0...

Нині Петро проживає в Березному, де працює директором дитячо-юнацької спортивної школи ДСТ "Колос", а також очолює районну раду спортивного клубу "Колос". Петро Васильович продовжує свої спортивні подвиги та досягнення у своїх вихованцях.

Бо те, що всім народом пережите, - Воно святе. Його ти поважай

У кожному районі, і навіть селі, свої звичаї, обряди, традиції, ремесла. Тинне завжди славилось майстерними вишивальницями та вмілими бондарями, теслями, кушнірами. Секретами своєї майстерності вони н# і оаз ділилися з учасниками наукових історико-етнографічних експедицій, брали активну участь у зйомках циклу передач "Полісся моє чарівне", які транслювалися по РДТРК. У родині Надії Захарчук вишивають усі. Бабуся навчила різної техніки вишивання. Особливо в гостей викликало цікавість мистецтво "махрового" (так його в селі називають) гаптування. Спочатку на тканині малюється малюнок, а потім саморобною голкою наносять гарну сучасну вишивку. Процес нагадує механізм голки швейної машинки. Найдавніший рушник-божник, який датується початком ХХ ст., майстриня передала до шкільного музею.

У травні в Тинне завітала делегація в складі 64 науковців з Польщі, які здійснювали маршрут за польською військовою картою 30-х років. І хоча нині в Україні настав Рік Грузії, ця експедиція відбувалася ще в рамках Року Республіки Польща в Україні. Ініціатором такої співпраці був декан історичного факультету ВДУ ім. Л. Українки професор Іван Франчук. Волинські науковці в жовтні минулого року відвідали Варшаву, а наукові співробітники інституту історії Польської академії наук, Варшавського університету й інших вузів вирішили не відсиджуватися за "круглими столами", а практично провести час. Польські колеги відчують ностальгію, воліють побачити історичні пам'ятки й відчути дух своєї історії. До Тинного пообіцяли приїхати ще раз.

Історія Тинного справді цікава. Свого часу літопис школи вела вчителька молодших класів О. С. Лащук. За останніх два навчальні роки члени історико-етнографічного клубу «Пошук» стали переможцями та лауреатами обласних і всеукраїнських конкурсів, які були присвячені Року Польщі та 60-річчю перемоги у Великій Вітчизняній війні, а шкільний музей «Берегиня» цього рік увійшов у п'ятірку кращих музеїв області при навчальних закладах.

Патріотизм, якого нині бракує в українському суспільстві, починається з любові до малої Батьківщини. Історію, звичаї підрастаючому поколінню потрібно вивчати, й примножувати, адже український народ красномовно засвідчив перед народами планети, що він є велика нація, яка незважаючи на жорстокі удари долі, впродовж минулих століть зберегла свою історію, ментальність культуру.

Нині в Тинному проживає 4386 жителів. За минулий рік тут народилося 114 повноправних громадян Української держави. Проблемою в селі є масове безробіття, малозабезпечені сім'ї. Жителі села щиро вірять новій владі й дуже сподіваються на те, що

вона продовжить будівництво асфальтної дороги до Тинного і, нарешті, побудує нову школу.

С. Коток